Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►B

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY č. 2002/47/ES

zo 6. júna 2002,

o dohodách o finančných zárukách

(Ú. v. ES L 168, 27.6.2002, s. 43)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►M1	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/44/ES zo 6. mája 2009	L 146	37	10.6.2009
►M2	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014	L 173	190	12.6.2014

Opravená a doplnená:

►C1 Korigendum, Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 48 (2002/47/ES)

▼B

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY č. 2002/47/ES

zo 6. júna 2002,

o dohodách o finančných zárukách

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 95,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ([2]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([3]),

konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 251 zmluvy ([4]),

keďže:

(1) smernica č. 98/26/ES Európskeho parlamentu a Rady z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v systémoch na zúčtovanie platieb a cenných papierov ([5]) bola významným medzníkom v tvorbe zdravého právneho rámca pre systémy zúčtovania platieb a cenných papierov. Pri zavádzaní tejto smernice do praxe sa ukázala dôležitosť obmedzenia systémového rizika spojeného s takýmito systémami, ktoré vyplýva z rôznych vplyvov viacerých právnych oblastí, ako aj prínosy jednotných pravidiel týkajúcich sa záruk používaných v takýchto systémoch;

(2) Komisia sa vo svojom oznámení z 11. mája 1999 adresovanom Európskemu parlamentu a Rade o finančných službách, zavádzaní rámca pre finančné trhy a pláne opatrení, po porade s odborníkmi na problematiku trhu a s národnými orgánmi, zaviazala pracovať na ďalších návrhoch legislatívnych krokov v oblasti záruk, a tak podporovať ďalší pokrok v tejto oblasti nad rámec smernice č. 98/26/ES;

(3) v rámci Spoločenstva by sa mal vytvoriť režim poskytovania cenných papierov a hotovosti v podobe záruk, tak v rámci záložných štruktúr, ako aj v rámci štruktúr vytvorených na prevode vlastníckych práv, vrátane zmlúv o spätnom odkúpení (repo obchody). To prispeje k integrácii a nákladovej efektívnosti finančného trhu, ako aj k stabilite finančného systému Spoločenstva, a tým podporí slobodné poskytovanie služieb a voľný pohyb kapitálu v rámci jednotného trhu finančných služieb. Táto smernica sa sústreďuje na bilaterálne dohody o finančných zárukách;

([1]) Ú. v. ES C 180 E, 26.6.2001, s. 312.
([2]) Ú. v. ES C 196, 12.7.2001, s. 10.
([3]) Ú. v. ES C 48, 21.2.2002, s. 1.
([4]) Stanovisko Európskeho parlamentu z 13. decembra 2001 (ešte nezverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady z 5. marca 2002 (ešte nezverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Európskeho parlamentu z 15. mája 2002.
([5]) Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45.

▼B

(4) táto smernica bola prijatá v európskom právnom kontexte, ktorý pozostáva predovšetkým z uvedenej smernice č. 98/26/ES, ako aj zo smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2001/24/ES zo 4. apríla 2001 o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií ([1]), smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2001/17/ES z 19. marca 2001 o reorganizácii a likvidácii poisťovní ([2]), a nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní ([3]). Táto smernica zapadá do všeobecného rámca týchto skorších právnych predpisov a nie je s nimi v rozpore. Táto smernica uvedené právne predpisy dopĺňa tým, že sa zaoberá ďalšími otázkami a ďalej rozvíja konkrétne otázky riešené v týchto právnych predpisoch;

(5) členské štáty by kvôli zvýšeniu právnej istoty dohôd o finančných zárukách mali zabezpečiť, aby sa niektoré ustanovenia právnych predpisov o platobnej neschopnosti na takéto dohody nevzťahovali, a to najmä ustanovenia, ktoré by bránili účinnej realizácii finančných záruk alebo spochybnili platnosť súčasných techník, ako napr. bilaterálneho konečného čistého zúčtovania, poskytovania dodatočných záruk a náhrad záruk;

(6) táto smernica nerieši prípadné práva osôb v súvislosti s majetkom poskytnutým v podobe finančnej záruky, ktoré vznikajú inak ako za podmienok príslušnej dohody o finančnej záruke a inak ako na základe právnych ustanovení alebo predpisov z titulu začatia alebo pokračovania likvidácie, alebo reorganizačných opatrení, ako je napríklad reštitúcia vyplývajúca z omylu, chyby alebo nedostatočnej kapacity;

(7) zásada stanovená v smernici č. 98/26/ES, podľa ktorej sa na zaknihované cenné papiere, poskytnuté ako záruka, vzťahuje právo právnej oblasti, v ktorej sa nachádza príslušný register, účet alebo centrálny depozitný systém, by sa mala rozšíriť, aby sa zaistila právna istota, pokiaľ ide o použitie takýchto cenných papierov držaných v cezhraničnom kontexte a použitých ako finančná záruka v rámci tejto smernice;

(8) pravidlo *lex rei sitae*, podľa ktorého je na určenie toho, či je dohoda o finančnej záruke bezchybná, a teda dobrá voči tretím stranám, rozhodujúce právo krajiny, kde sa finančná záruka nachádza, v súčasnosti uznávajú všetky členské štáty. Bez vplyvu na uplatňovanie tejto smernice na priamo držané cenné papiere by sa malo určiť umiestnenie zaknihovaných cenných papierov poskytnutých ako finančná záruka a držaných prostredníctvom jedného prostredníka alebo viacerých prostredníkov. Ak má osoba prijímajúca záruku platnú a účinnú dohodu o záruke, ktorá sa riadi právom krajiny, v ktorej je vedený príslušný účet, potom by sa jej platnosť voči akémukoľvek konkurenčnému

([1]) Ú. v. ES L 125, 5.5.2001, s. 15.
([2]) Ú. v. ES L 110, 20.4.2001, s. 28.
([3]) Ú. v. ES L 160, 30.6.2000, s. 1.

▼B

vlastníckemu alebo záložnému právu a vymáhateľnosť záruky mala riadiť výlučne právom tejto krajiny, čím by sa predišlo právnej neistote v dôsledku iných nepredvídaných právnych predpisov;

▼M1

(9) Vnútroštátne právne predpisy môžu na zníženie administratívneho zaťaženia osôb, ktoré využívajú finančné záruky v rozsahu pôsobnosti tejto smernice, v súvislosti s bezchybnosťou finančnej záruky týkajúcej sa týchto osôb požadovať jedine to, aby finančná záruka bola pod kontrolou prijímateľa záruky alebo osoby konajúcej v jeho mene, pričom sa nevylučujú záručné techniky, pri ktorých je poskytovateľ záruky oprávnený predmet záruky nahradiť alebo nadbytočnú časť záruky stiahnuť. Táto smernica by nemala členským štátom zakazovať, aby požadovali vydanie úverovej pohľadávky jej zahrnutím do zoznamu pohľadávok.

▼B

(10) z rovnakých dôvodov by zriadenie, platnosť, bezchybnosť, vymáhateľnosť alebo dôkazná prípustnosť dohody o finančnej záruke nemali závisieť od vykonania žiadneho formálneho úkonu, akým je napríklad vystavenie nejakého dokumentu v konkrétnej podobe alebo konkrétnym spôsobom, podanie na úradný alebo verejný orgán, zápis do verejného registra, uverejnenie oznámenia v novinách alebo časopise, v úradnom registri alebo uverejnenie akýmkoľvek iným spôsobom, podanie oznámenia verejnému úradníkovi alebo poskytnutie dokladu v konkrétnej podobe ohľadom dňa vystavenia dokumentu alebo nástroja, výšky príslušných finančných záväzkov alebo akejkoľvek inej záležitosti. Táto smernica však musí vytvoriť rovnováhu medzi efektívnosťou trhu a bezpečnosťou účastníkov dohody a tretích osôb, a tým okrem iného predísť riziku podvodu. Táto rovnováha by sa mala dosiahnuť prostredníctvom rozsahu platnosti tejto smernice, t. j. že táto smernica sa bude vzťahovať len na tie dohody o finančných zárukách, ktoré obsahujú určitú formu vyvlastnenia, t. j. poskytnutie finančnej záruky, a pri ktorých sa poskytnutie finančnej záruky dá doložiť písomne alebo trvalým médiom, čím sa zabezpečí možnosť sledovania záruky. Pre účely tejto smernice by sa úkony požadované podľa práva členského štátu ako podmienka prevodu finančných nástrojov alebo vytvorenia záložného práva na finančné nástroje, s výnimkou zaknihovaných cenných papierov, ako je napr. indosovanie v prípade nástrojov na rad, alebo zápis do registra emitentov v prípade nástrojov na meno, nemali považovať za formálne úkony;

(11) táto smernica by okrem toho mala ochraňovať len dohody o finančných zárukách, ktoré sa dajú preukázať. Takéto dôkazy možno predložiť v písomnej podobe alebo iným právne vymáhateľným spôsobom stanoveným právom príslušným pre danú dohodu o finančnej záruke;

(12) zjednodušenie používania finančných záruk vďaka obmedzeniu administratívnej záťaže zvyšuje efektívnosť cezhraničných operácií Európskej centrálnej banky a národných centrálnych bánk členských štátov zapojených do hospodárskej a menovej únie, ktoré sú potrebné na realizáciu spoločnej menovej politiky. Naviac poskytnutie obmedzenej ochrany dohodám o finančných zárukách pred niektorými pravidlami stanovenými v zákonoch

▼B

o platobnej neschopnosti podporuje aj širší aspekt menovej politiky, pri ktorom si účastníci peňažného trhu sami medzi sebou riadia celkový objem likvidity na trhu pomocou cezhraničných obchodov krytých zárukami;

(13) účelom tejto smernice je ochraňovať platnosť dohôd o finančných zárukách, ktoré sú založené na prevode plného vlastníctva finančných záruk, napr. eliminovaním tzv. recharakterizácie takýchto dohôd o finančných zárukách (vrátane dohôd o spätnom odkúpení) na záložné práva;

(14) vymáhateľnosť bilaterálneho konečného čistého zúčtovania by mala byť chránená, a to nielen ako vymáhací mechanizmus pre dohody o finančných zárukách, ktorých predmetom je zabezpečovací prevod vlastníckych práv, vrátane dohôd o spätnom odkúpení, ale aj v širšom ponímaní, pri ktorom konečné čisté zúčtovanie predstavuje súčasť dohody o finančnej záruke. Zdravé praktiky riadenia rizík používané na finančnom trhu by mali byť chránené tým, že účastníci budú mať možnosť riadiť a znižovať svoje úverové angažovanosti vyplývajúce zo všetkých druhov finančných transakcií založených na čistom zúčtovaní, pri ktorých sa úverová angažovanosť počíta ako súčet všetkých odhadovaných súčasných angažovaností vyplývajúcich zo všetkých neuzavretých transakcií s danou protistranou, ktorý po započítaní recipročných položiek predstavuje jednu celkovú sumu, ktorá sa porovnáva so súčasnou hodnotou záruky;

(15) táto smernica by nemala narušiť žiadne obmedzenia ani požiadavky stanovené národným právom týkajúce sa zohľadňovania pohľadávok, povinného započítavania alebo čistého zúčtovania, napr. pokiaľ ide o ich reciprocitu alebo skutočnosť, že boli uzavreté skôr ako prijímateľ záruky vedel, resp. mal vedieť o začatí (alebo o nejakom povinnom právnom úkone vedúcom k začatiu) likvidácie alebo reorganizačných opatrení poskytovateľa záruky;

(16) zdravé trhové praktiky, ktoré uprednostňujú regulačné orgány a pri ktorých účastníci finančného trhu používajú dohody o dodatočných finančných zárukách na riadenie a obmedzovanie svojich úverových rizík vo vzájomných vzťahoch pomocou kalkulácií súčasnej trhovej hodnoty úverových angažovaností a trhovej hodnoty finančných záruk, a v závislosti od nej požadujú dodatočné finančné záruky, resp. vracajú prebytočné finančné záruky, by mali byť chránené voči niektorým pravidlám o automatickom zrušení. To isté platí aj pre možnosť nahradenia aktív poskytnutých ako finančná záruka inými aktívami rovnakej hodnoty. Ide len o to, aby poskytovanie dodatočných alebo náhradných finančných záruk nebolo spochybňované len kvôli tomu, že príslušné finančné záväzky existovali pred poskytnutím finančnej záruky, resp. že finančná záruka bola poskytnutá počas predpísanej lehoty. Tým sa však nevylučuje možnosť spochybniť, na základe národného práva, dohody o finančných zárukách a poskytnutie finančných záruk v rámci počiatočného poskytnutia, dodatočného poskytnutia alebo náhrady finančných záruk, napr. v prípade, že

▼B

sa tak stalo úmyselne so zámerom poškodiť ostatných veriteľov (vzťahuje sa to *okrem iného* na podvodné konanie alebo podobné pravidlá zrušenia, ktoré môžu platiť počas predpísanej lehoty);

(17) táto smernica stanovuje rýchle a neformálne postupy vymáhania v snahe zachovať finančnú stabilitu a obmedziť možnosti nákazy v prípade, že niektorý z účastníkov dohody o finančnej záruke nesplní svoje záväzky. Táto smernica však tieto ciele balansuje s ochranou poskytovateľa záruky a tretích osôb, pričom jednoznačne potvrdzuje, že členské štáty majú možnosť si vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch ponechať, resp. zaviesť *následnú* kontrolu, ktorú môžu vykonávať súdy v súvislosti s realizáciou a oceňovaním finančných záruk a kalkuláciou príslušných finančných záväzkov. Tento druh kontroly by súdnym orgánom mal umožniť overiť si, či realizácia, resp. ocenenie bolo vykonané komerčne opodstatneným spôsobom;

(18) by malo byť možné poskytovať záruky v hotovosti, ►C1 a to tak pri štruktúrach postavených na prevode vlastníckych práv, ako aj pri záložných štruktúrach, ◄ ktoré sú chránené uznávaním čistého zúčtovania, resp. zložením hotovostnej záruky. Pod hotovosťou sa rozumejú len peniaze v podobe pripísania na účet alebo podobné nároky na vrátenie peňazí (ako napr. vklady na peňažnom trhu), čím sa jednoznačne vylučujú bankovky;

(19) táto smernica stanovuje užívacie právo v prípade dohôd o finančných zárukách v podobe cenných papierov, čím sa zvyšuje likvidita na finančnom trhu v dôsledku ďalšieho použitia „založených“ cenných papierov. Takéto ďalšie použitie by nemalo mať vplyv na vnútroštátne právne predpisy o oddelení aktív a nespravodlivom zaobchádzaní s veriteľmi;

▼M1

(20) Táto smernica nemá vplyv na uplatnenie alebo účinok zmluvných podmienok finančných nástrojov alebo úverových pohľadávok poskytnutých ako finančná záruka, ako sú napríklad práva, povinnosti alebo iné podmienky stanovené v emisných podmienkach takýchto nástrojov, alebo akékoľvek iné práva, povinnosti alebo iné podmienky, ktoré platia medzi emitentmi a držiteľmi takýchto nástrojov alebo medzi dlžníkom a veriteľom takýchto úverových pohľadávok.

▼B

(21) tento akt je v súlade so základnými právami a zásadami stanovenými najmä v Listine základných práv Európskej únie;

(22) vzhľadom na to, že cieľ navrhovaných opatrení, t. j. vytvoriť minimálny režim týkajúci sa použitia finančných záruk, nemôžu jednotlivé členské štáty v dostatočnej miere dosiahnuť, a preto, vzhľadom na rozsah a účinky týchto opatrení, sa dá lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou úmernosti stanovenou v uvedenom článku táto smernica nezachádza ďalej ako je na dosiahnutie uvedeného cieľa potrebné.

▼M1

(23) Táto smernica nemá vplyv na právo členských štátov stanovovať pravidlá na zabezpečenie účinnosti dohôd o finančných zárukách vo vzťahu k tretím stranám, pokiaľ ide o úverové pohľadávky,

▼B

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet a rozsah

1. Táto smernica vytvára režim Spoločenstva pre dohody o finančných zárukách, ►C1 ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v odsekoch 2 a 5, ◄ a pre finančné záruky v súlade s podmienkami uvedenými v odsekoch 4 a 5.

2. Príjemca záruky a poskytovateľ záruky musia patriť do jednej z nasledujúcich skupín:

a) verejný orgán (s výnimkou verejne ručených podnikov, ak nespadajú do písmen b) až e)) vrátane:

i) orgánov verejného sektoru členských štátov poverených riadením alebo zasahujúcich do riadenia verejného dlhu; a

ii) orgánov verejného sektoru členských štátov oprávnených viesť účty pre svojich klientov;

▼M1

b) centrálna banka, Európska centrálna banka, Banka pre medzinárodné zúčtovanie, multilaterálna rozvojová banka v zmysle prílohy VI časti 1 oddielu 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (prepracované znenie) ([1]), Medzinárodný menový fond a Európska investičná banka;

▼B

c) finančná inštitúcia podliehajúca obozretnému dohľadu, vrátane:

▼M1

i) úverovej inštitúcie v zmysle článku 4 ods. 1 smernice 2006/48/ES vrátane inštitúcií uvedených v článku 2 uvedenej smernice;

ii) investičnej spoločnosti v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi ([2]);

iii) finančnej inštitúcie v zmysle článku 4 ods. 5 smernice 2006/48/ES;

iv) poisťovne v zmysle článku 1 písm. a) smernice Rady 92/49/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia (tretia smernica o neživotnom poistení) ([3]) a poisťovne v zmysle článku 1 ods. 1 písm. a)

([1]) Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1.
([2]) Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.
([3]) Ú. v. ES L 228, 11.8.1992, s. 1.

▼M1

smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES z 5. novembra 2002 o životnom poistení ([1]);

▼B

v) podniku pre kolektívne investovanie do prevoditeľných cenných papierov (UCITS) v zmysle článku 1 ods. 2 smernice Rady č. 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov pre kolektívne investovanie do prevoditeľných cenných papierov (UCITS) ([2]);

vi) správcovskej spoločnosti v zmysle článku 1 písm. a) ods. 2 smernice č.85/611/EHS;

d) ústredná protistrana, zúčtovací agent alebo clearingové centrum v zmysle článku 2 písm. c), d) a e) smernice č. 98/26/ES, vrátane podobných inštitúcií regulovaných podľa národného práva, pôsobiacich na trhu s termínovanými obchodmi, opciami a derivátmi v rozsahu nepokrytom uvedenou smernicou, a osoba - nie fyzická - ktorá koná ako správca alebo zástupca v mene jednej alebo viacerých osôb, medzi ktoré patria držitelia dlhopisov alebo držitelia iných druhov dlhových cenných papierov alebo akákoľvek inštitúcia v zmysle písm. a) až d);

e) osoba - nie fyzická - vrátane podnikov, ktoré nie sú právnickými osobami, a verejných obchodných spoločnosti, pokiaľ druhou stranou je inštitúcia v zmysle písm. a) až d).

3. Členské štáty môžu z rozsahu tejto smernice vylúčiť dohody o finančných zárukách, pri ktorých je jednou zo zúčastnených strán osoba uvedená v odseku 2 písm. e).

Ak túto možnosť využijú, členské štáty sú povinné to oznámiť Komisii, ktorá bude o tejto skutočnosti následne informovať ostatné členské štáty.

4. ►M1 a) Poskytovaná finančná záruka pozostáva z hotovosti, finančných nástrojov alebo úverových pohľadávok; ◄

b) Členské štáty môžu z rozsahu tejto smernice vylúčiť finančné záruky pozostávajúce z vlastných akcií poskytovateľa záruk, akcií v príbuzných podnikoch v zmysle siedmej smernice Rady č. 83/349/EHS z 13. júna 1983 o konsolidovaných účtoch ([3]) a akcií v podnikoch, ktorých výlučným účelom je vlastniť výrobné prostriedky nevyhnutné na podnikanie poskytovateľa záruky alebo vlastniť nehnuteľnosti.

▼M1

c) Členské štáty môžu z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vylúčiť úverové pohľadávky, pri ktorých je dlžník spotrebiteľom

([1]) Ú. v. ES L 345, 19.12.2002, s. 1.
([2]) Ú. v. ES L 375, 31.12.1985, s. 3, v znení posledných zmien a dodatkov smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2001/108/ES (Ú. v. ES L 41, 13.2.2002, s. 35).
([3]) Ú. v. ES L 193, 18.7.1983, s. 1, v znení posledných zmien a dodatkov smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2001/65/ES (Ú. v. ES L 283, 27.10.2001, s. 28).

▼M1

v zmysle článku 3 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere ([1]) alebo mikropodnikom alebo malým podnikom v zmysle článku 1 a článku 2 ods. 2 a 3 prílohy odporúčania Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 týkajúceho sa vymedzenia mikropodnikov, malých a stredných podnikov ([2]), okrem prípadov, keď príjemcom alebo poskytovateľom záruky takýchto úverových pohľadávok je jedna z inštitúcií uvedených v článku 1 ods. 2 písm. b) tejto smernice.

▼B

5. Táto smernica týkajúca sa finančnej záruky platí od chvíle jej poskytnutia, ak jej poskytnutie možno písomne preukázať.

Pri preukazovaní poskytnutia finančnej záruky musí byť možné identifikovať finančnú záruku, na ktorú sa vzťahuje. Na tento účel stačí preukázať, že záruka v podobe zaknihovaných cenných papierov bola pripísaná na príslušný účet, resp. že predstavuje kladný zostatok na príslušnom účte, resp. že hotovostná záruka bola pripísaná na stanovený účet, resp. že predstavuje kladný zostatok na stanovenom účte. ►M1 Pre úverové pohľadávky je ich zahrnutie do zoznamu pohľadávok predloženého príjemcovi záruky v písomnej forme alebo iným právne rovnocenným spôsobom dostačujúce na určenie úverovej pohľadávky a preukázanie poskytnutia pohľadávky poskytnutej ako finančná záruka medzi zúčastnenými stranami. ◄

▼M1

Bez toho, aby bol dotknutý druhý pododsek, členské štáty môžu stanoviť, že zahrnutie do zoznamu pohľadávok predloženého v písomnej forme alebo iným právne rovnocenným spôsobom príjemcovi finančnej záruky je dostačujúce aj na určenie úverovej pohľadávky a preukázanie poskytnutia pohľadávky poskytnutej ako finančná záruka voči dlžníkovi alebo tretím stranám.

▼B

Táto smernica platí pre dohody o finančných zárukách, ktoré možno preukázať písomne alebo iným právne ekvivalentným spôsobom.

▼M2

6. Články 4 až 7 tejto smernice sa neuplatňujú na žiadne obmedzenie vymáhania dohôd o finančnom kolateráli alebo žiadne obmedzenie účinku záložnej dohody o finančnej záruke, mechanizmov konečného čistého zúčtovania alebo vzájomného započítania, ktoré sa ukladá na základe hlavy IV kapitoly V alebo VI smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ ([3]), alebo na žiadne obmedzenie, ktoré sa ukladá na základe podobných právomocí v právnych predpisoch členského štátu na uľahčenie riadneho riešenia krízovej situácie každého subjektu uvedeného v odseku 2 písm. c) bod iv) a písm. d), na ktorý sa vzťahujú ochranné opatrenia, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné s ochrannými opatreniami stanovenými v hlave IV kapitole VII smernice 2014/59/EÚ.

([1]) Ú. v. EÚ L 133, 22.5.2008, s. 66.
([2]) Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36.
([3]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

▼B

Článok 2

Definície pojmov

1. Na účely tejto smernice:

a) „dohoda o finančnej záruke“ je dohoda o finančnej záruke s prevodom vlastníckeho práva alebo záložná dohoda o finančnej záruke, bez ohľadu na to, či sa na ne vzťahuje rámcová zmluva alebo všeobecné podmienky;

▼M1

b) „dohoda o finančnej záruke s prevodom vlastníckeho práva“ je dohoda, vrátane dohôd o spätnom odkúpení, pri ktorej poskytovateľ záruky prevádza plné vlastnícke právo k finančnej záruke alebo plný nárok na ňu na príjemcu záruky s cieľom zabezpečenia alebo iného krytia plnenia príslušných finančných záväzkov;

c) „záložná dohoda o finančnej záruke“ je dohoda, pri ktorej poskytovateľ záruky poskytuje finančnú záruku v podobe zálohy do rúk príjemcu záruky alebo v jeho prospech, pričom poskytovateľ záruky si pri zriadení záložného práva ponecháva plné alebo kvalifikované vlastnícke právo k finančnej záruke alebo plný nárok na ňu;

▼B

d) „hotovosť“ sú peniaze pripísané na účet v akejkoľvek mene alebo podobné nároky na vrátenie peňazí, ako napr. vklady na peňažnom trhu;

e) „finančné nástroje“ sú akcie v obchodných spoločnostiach a iné cenné papiere ekvivalentné akciám v obchodných spoločnostiach, dlhopisy a iné druhy dlhových nástrojov obchodovateľných na kapitálovom trhu a všetky ostatné cenné papiere, ktoré sa bežne obchodujú a ktoré sú spojené s právom nadobudnúť takéto akcie, dlhopisy a iné cenné papiere formou upísania, kúpy alebo výmeny, alebo ktoré vedú k hotovostnému zúčtovaniu (s výnimkou platobných nástrojov), vrátane podielov v podnikoch na kolektívne investovanie, nástrojov peňažného trhu a nárokov a práv súvisiacich s niektorým z horeuvedených;

f) „príslušné finančné záväzky“ sú záväzky, ktoré sú zabezpečené dohodou o finančnej záruke a ktoré dávajú právo na hotovostné zúčtovanie a/alebo na doručenie finančných nástrojov.

Príslušné finančné záväzky môžu pozostávať z nasledujúcich záväzkov, resp. ich obsahovať:

i) súčasné alebo budúce, skutočné alebo podmienené alebo eventuálne záväzky (vrátane takýchto záväzkov vyplývajúcich z rámcovej zmluvy alebo podobnej dohody);

ii) záväzky, ktoré má voči príjemcovi záruky osoba iná ako je poskytovateľ záruky; alebo

iii) záväzky určitej triedy alebo druhu, ktoré vznikajú priebežne;

g) „záruka v podobe zaknihovaných cenných papierov“ je finančná záruka poskytnutá v rámci dohody o finančnej záruke, ktorá pozostáva z finančných nástrojov s vlastníckym právom preukazovaným formou zápisu v registri alebo na účte vedenom prostredníkom, resp. v jeho mene;

▼B

h) „príslušný účet“ v súvislosti so zárukou v podobe zaknihovaných cenných papierov, ktorá je predmetom dohody o finančnej záruke, je register alebo účet - ktorý môže viesť príjemca záruky - kde sa zapisujú zmeny, ktorými sa predmetné zaknihované cenné papiere poskytujú príjemcovi záruky;

i) „ekvivalentná záruka“:

i) v súvislosti s hotovosťou je platba rovnakej sumy v rovnakej mene;

ii) v súvislosti s finančnými nástrojmi sú finančné nástroje rovnakého emitenta alebo dlžníka, ktoré sú súčasťou rovnakej emisie alebo triedy a majú rovnakú nominálnu hodnotu, menu a popis, alebo v prípade, že dohoda o finančnej záruke obsahuje prevod iných aktív po výskyte udalosti týkajúcej sa alebo majúcej vplyv na finančné nástroje poskytnuté v podobe finančnej záruky, takéto iné aktíva;

j) „likvidácia“ je kolektívne konanie, pri ktorom ide o speňaženie aktív a rozdelenie likvidačného výnosu medzi veriteľov, ►C1 akcionárov, alebo spoločníkov, a ◄ ktoré je spojené so zásahom administratívnych alebo súdnych orgánov, vrátane prípadov, kde sa toto kolektívne konanie končí vyrovnaním alebo iným obdobných opatrením, bez ohľadu na to, či vyplývajú z platobnej neschopnosti alebo či sú dobrovoľné alebo nútené;

k) „reorganizačné opatrenia“ sú opatrenia, pri ktorých ide o zásah administratívnych alebo súdnych orgánov s cieľom udržania alebo ozdravenia finančnej situácie a ktoré majú vplyv na skôr existujúce práva tretích osôb, okrem iného vrátane opatrení spojených s pozastavením platieb, pozastavením vymáhacích opatrení alebo krátením pohľadávok;

l) „vymáhacia udalosť“ je udalosť predstavujúca neplnenie (default) alebo podobná udalosť dohodnutá medzi stranami, pri ktorej výskyte je príjemca záruky za podmienok stanovených v dohode o finančnej záruke alebo zo zákona oprávnený realizovať alebo privlastniť si finančnú záruku, resp. pri ktorej nadobúda účinnosť ustanovenie o konečnom čistom zúčtovaní;

m) „užívacie právo“ je právo príjemcu záruky používať finančnú záruku poskytnutú v rámci záložnej dohody o finančnej záruke a nakladať s ňou ako jej vlastník v súlade s podmienkami záložnej dohody o finančnej záruke;

n) „ustanovenie o konečnom čistom zúčtovaní“ je ustanovenie dohody o finančnej záruke, resp. dohody, ktorej súčasťou je dohoda o finančnej záruke, resp. v prípade absencie takéhoto ustanovenia akékoľvek zákonné pravidlo, podľa ktorého pri výskyte vymáhacej udalosti, či už uplatnením čistého zúčtovania alebo započítania alebo inak:

i) sa záväzky zmluvných strán urýchlia tak, že sa stanú okamžite splatnými a vyjadria sa ako záväzok zaplatiť sumu predstavujúcu ich odhadovanú súčasnú hodnotu, resp. zaniknú a nahradia sa záväzkom zaplatiť takúto sumu; a/alebo

ii) sa zúčtujú vzájomné záväzky každej zmluvnej strany, v dôsledku čoho zmluvnej strane, ktorej záväzok je vyšší, vznikne záväzok zaplatiť čistú sumu rovnú zúčtovaciemu saldu;

▼M1

o) „úverové pohľadávky“ sú peňažné pohľadávky vyplývajúce z dohody, podľa ktorej úverová inštitúcia v zmysle článku 4 ods. 1 smernice 2006/48/ES, vrátane inštitúcií uvedených v článku 2 uvedenej smernice, poskytuje úver v podobe pôžičky.

▼B

2. Zmienky o „poskytovaní“ alebo „poskytnutí“ finančnej záruky v tejto smernici znamenajú doručenie, prevod, držbu, registráciu alebo iné určenie finančnej záruky vedúce k jej prechodu do držby alebo pod kontrolu príjemcu záruky alebo osoby konajúcej v jeho mene. ►M1 Žiadne právo na nahradenie, právo na vybratie prebytočnej finančnej záruky v prospech poskytovateľa záruky, alebo v prípade úverových pohľadávok právo na inkasovanie výnosov z nej až do odvolania, nemá vplyv na poskytnutie finančnej záruky príjemcovi záruky v zmysle tejto smernice. ◄

3. Zmienky o „písomnej podobe“ v tejto smernici zahŕňajú elektronické prostriedky a iné trvalé médiá.

Článok 3

Formálne požiadavky

1. Členské štáty nesmú požadovať, aby zriadenie, platnosť, bezchybnosť, vymáhateľnosť a dôkazná prípustnosť dohody o finančnej záruke alebo poskytnutie finančnej záruky v rámci dohody o finančnej záruke boli podmienené vykonaním akéhokoľvek formálneho úkonu.

▼M1

Bez toho, aby bol dotknutý článok 1 ods. 5, ak sa úverové pohľadávky poskytujú ako finančná záruka, členské štáty nevyžadujú, aby vytvorenie, platnosť, bezchybnosť, priorita, vymáhateľnosť alebo dôkazná prípustnosť takejto finančnej záruky boli podmienené vykonaním akéhokoľvek formálneho úkonu, ako napríklad registrácie alebo oznámenia dlžníka úverovej pohľadávky poskytnutej ako záruka. Členské štáty však môžu vyžadovať vykonanie formálneho úkonu ako napríklad registrácie alebo oznámenia na účely bezchybnosti, priority, vymáhateľnosti alebo dôkaznej prípustnosti voči dlžníkovi alebo tretím stranám.

Do 30. júna 2014 Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o tom, či sú ustanovenia tohto odseku aj naďalej primerané.

▼B

2. Odsek 1 nemá vplyv na uplatňovanie tejto smernice na finančnú záruku až potom, ako bola poskytnutá, ak jej poskytnutie možno preukázať písomne a ak dohodu o finančnej záruke možno preukázať písomne alebo iným právne ekvivalentným spôsobom.

▼M1

3. Bez toho, aby bola dotknutá smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ([1]) avnútroštátne ustanovenia o nekalých podmienkach v zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby sa dlžníci úverových pohľadávok mohli písomne alebo iným právne rovnocenným spôsobom právoplatne zriecť:

([1]) Ú. v. ES L 95, 21.4.1993, s. 29.

▼M1

i) svojich práv na kompenzáciu voči veriteľom úverových pohľadávok a voči osobám, ktorým veriteľ postúpil, v prospech ktorých založil alebo inak použil úverovú pohľadávku poskytnutú ako záruka; a

ii) svojich práv vyplývajúcich z pravidiel bankového tajomstva, ktoré by inak neumožňovali alebo obmedzovali schopnosť veriteľa úverovej pohľadávky poskytovať informácie o úverovej pohľadávke alebo dlžníkovi na účely použitia úverovej pohľadávky ako záruky.

▼B

Článok 4

Vymáhanie dohôd o finančných zárukách

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade výskytu vymáhacej udalosti príjemca záruky bol schopný doleuvedeným spôsobom realizovať akúkoľvek finančnú záruku poskytnutú v rámci záložnej dohody o finančnej záruke a za podmienok v nej dohodnutých:

a) finančné nástroje predajom alebo privlastnením a započítaním ich hodnoty proti príslušným finančným záväzkom, resp. na ich vyrovnanie;

b) hotovosť započítaním sumy voči príslušným finančným záväzkom, resp. na ich vyrovnanie;

▼M1

c) úverové pohľadávky predajom alebo privlastnením a započítaním ich hodnoty proti príslušným finančným záväzkom alebo na ich vyrovnanie.

▼B

2. Privlastnenie je možné len vtedy, ak:

a) sa na ňom zmluvné strany dohodli v záložnej dohode o finančnej záruke; a ak

▼M1

b) sa zmluvné strany v záložnej dohode o finančnej záruke dohodli na spôsobe ocenenia finančných nástrojov a úverových pohľadávok.

▼B

4. Za podmienok dohodnutých v záložnej dohode o finančnej záruke sa na spôsoby realizácie finančnej záruky uvedené v odseku 1 nevzťahuje žiadna povinnosť:

a) podať predchádzajúce oznámenie o zámere realizácie;

b) nechať si podmienky realizácie schváliť súdom, verejným úradníkom alebo inou osobou;

c) vykonať realizáciu formou verejnej dražby alebo iným predpísaným spôsobom; alebo

d) uplynutia nejakej dodatočnej lehoty.

5. Členské štáty zabezpečia, aby dohody o finančných zárukách mohli nadobudnúť účinnosť v súlade s ich podmienkami, bez ohľadu na začatie alebo pokračovanie likvidácie alebo reorganizačných opatrení týkajúcich sa poskytovateľa alebo príjemcu záruky.

▼B

6. Tento článok a články 5, 6 a 7 nemajú vplyv na žiadne požiadavky vyplývajúce z národného práva, podľa ktorých sa realizácia alebo ocenenie finančnej záruky a kalkulácia príslušných finančných záväzkov musia vykonať komerčne opodstatneným spôsobom.

Článok 5

Právo na užívanie finančnej záruky v rámci záložných dohôd o finančných zárukách

1. Ak to stanovujú podmienky záložnej dohody o finančnej záruke, a v rozsahu nimi stanovenom, členské štáty zabezpečia, aby príjemca záruky bol oprávnený vykonávať právo na užívanie finančnej záruky poskytnutej v rámci záložnej dohody o finančnej záruke.

2. Ak príjemca záruky užívacie právo vykonáva, vzniká mu tým povinnosť previesť ekvivalentnú záruku na nahradenie pôvodnej finančnej záruky najneskôr v deň splatnosti príslušných finančných záväzkov krytých záložnou dohodou o finančnej záruke.

Ďalšou možnosťou je, že príjemca záruky v deň splatnosti príslušných finančných záväzkov buď prevedie ekvivalentnú záruku alebo, ak to stanovujú podmienky záložnej dohody o finančnej záruke a v rozsahu nimi stanovenom, započíta hodnotu ekvivalentnej záruky proti príslušným finančným záväzkom alebo na ich vyrovnanie.

3. Na ekvivalentnú záruku prevedenú na splnenie povinnosti v zmysle odseku 2, prvý pododsek, sa vzťahuje rovnaká záložná dohoda o finančnej záruke ako na pôvodnú finančnú záruku a berie sa tak, ako keby bola poskytnutá v rámci záložnej dohody o finančnej záruke v čase, keď bola prvý raz poskytnutá pôvodná finančná záruka.

4. Členské štáty zabezpečia, aby užívanie finančnej záruky príjemcom záruky v zmysle tohto článku nespôsobilo neplatnosť alebo nevymáhateľnosť práv príjemcu záruky vyplývajúcich zo záložnej dohody o finančnej záruke v súvislosti s finančnou zárukou prevedenou príjemcom záruky na splnenie povinnosti v zmysle odseku 2, prvý pododsek.

5. Ak v čase, keď je povinnosť v zmysle odseku 2, prvý pododsek, ešte nesplnená, nastane vymáhacia udalosť, na túto povinnosť sa môže vzťahovať ustanovenie o konečnom čistom zúčtovaní.

▼M1

6. Tento článok sa neuplatňuje na úverové pohľadávky.

▼B

Článok 6

Uznávanie dohôd o finančných zárukách s prevodom vlastníckeho práva

1. Členské štáty zabezpečia, aby dohody o finančných zárukách s prevodom vlastníckeho práva mohli nadobudnúť účinnosť v súlade s ich podmienkami.

▼B

2. Ak v čase, keď je ešte nesplnená povinnosť príjemcu záruky previesť ekvivalentnú záruku v rámci dohody o finančných zárukách s prevodom vlastníckeho práva, nastane vymáhacia udalosť, na túto povinnosť sa môže vzťahovať ustanovenie o konečnom čistom zúčtovaní.

Článok 7

Uznávanie ustanovení o konečnom čistom zúčtovaní

1. Členské štáty zabezpečia, aby ustanovenia o konečnom čistom zúčtovaní mohli nadobudnúť účinnosť v súlade s ich podmienkami:

a) bez ohľadu na začatie alebo pokračovanie likvidácie alebo reorganizačných opatrení týkajúcich sa poskytovateľa alebo príjemcu záruky; a/alebo

b) bez ohľadu na údajné postúpenie, súdne alebo iné zabavenie alebo iné nakladanie s takýmito právami alebo v súvislosti s nimi.

2. Členské štáty zabezpečia, aby použitie ustanovenia o konečnom čistom zúčtovaní nebolo podmienené žiadnou z požiadaviek uvedených v článku 4 ods. 4, ak sa zmluvné strany nedohodnú inak.

Článok 8

Niektoré neplatné ustanovenia o platobnej neschopnosti

1. Členské štáty zabezpečia, aby dohoda o finančnej záruke, ako aj poskytnutie finančnej záruky v rámci takejto dohody, nemohli byť vyhlásené za neplatné alebo neúčinné alebo byť zrušené len na základe toho, že dohoda o finančnej záruke vznikla, resp. že finančná záruka bola poskytnutá:

a) v deň začatia likvidácie alebo reorganizačných opatrení, ale pred vydaním príkazu alebo rozhodnutia o ich začatí;

b) v predpísanej lehote pred začiatkom takéhoto konania alebo opatrení, ktorá sa určuje v nadväznosti na tento začiatok alebo v nadväznosti na vydanie príkazu alebo rozhodnutia alebo vykonanie iného úkonu alebo výskyt inej udalosti v priebehu takéhoto konania alebo opatrení.

2. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že dohoda o finančnej záruke alebo príslušný finančný záväzok vznikne, alebo finančná záruka je poskytnutá, v deň, ale po začatí, likvidácie alebo reorganizačných opatrení, bola právne vymáhateľná a záväzná pre tretie osoby, ak príjemca záruky preukáže, že o začatí takéhoto konania alebo opatrení nevedel alebo nemal vedieť.

3. Ak dohoda o finančnej záruke obsahuje:

a) povinnosť poskytnúť finančnú záruku alebo dodatočnú finančnú záruku v dôsledku zmeny hodnoty finančnej záruky alebo výšky príslušných finančných záväzkov, alebo

b) právo finančnú záruku vybrať pri poskytnutí finančnej záruky v podstate rovnakej hodnoty formou náhrady alebo výmeny,

▼B

členské štáty zabezpečia, aby poskytnutie finančnej záruky, dodatočnej finančnej záruky, náhradnej alebo vymenenej finančnej záruky v rámci takejto povinnosti alebo práva sa nepovažovalo za neplatné, zrušené, alebo vyhlásené za neúčinné len na základe toho, že:

i) takéto poskytnutie sa vykonalo v deň začatia likvidácie alebo reorganizačných opatrení, ale pred vydaním príkazu alebo rozhodnutia o ich začatí alebo v predpísanej lehote pred začiatkom likvidácie alebo reorganizačných opatrení, ktorá sa určuje v nadväznosti na tento začiatok alebo v nadväznosti na vydanie príkazu alebo rozhodnutia, alebo vykonanie iného úkonu, alebo inú udalosť v priebehu takéhoto konania alebo opatrení; a/alebo

ii) príslušné finančné záväzky vznikli pred dňom poskytnutia finančnej záruky, dodatočnej finančnej záruky, náhradnej alebo vymenenej finančnej záruky.

4. Bez vplyvu na odseky 1, 2 a 3 sa táto smernica nedotýka všeobecných pravidiel národného práva o platobnej neschopnosti týkajúcich sa neplatnosti transakcií uzavretých počas predpísanej lehoty uvedenej v odseku 1 písm. b) a v odseku 3 bod i).

Článok 9

Kolízia zákonov

1. Akékoľvek otázky týkajúce sa záležitostí uvedených v odseku 2 v súvislosti so zárukami v podobe zaknihovaných cenných papierov sa riadia právom krajiny, v ktorej je vedený príslušný účet. Odkaz na právo krajiny je odkazom na jej národné právo, bez ohľadu na akékoľvek pravidlo, podľa ktorého by sa pri rozhodovaní v predmetnej otázke malo odvolávať na právo inej krajiny.

2. Skutočnosti uvedené v odseku 1 sú:

a) právna povaha a vlastnícke účinky záruk v podobe zaknihovaných cenných papierov;

b) požiadavky na bezchybné vyhotovenie dohody o finančnej záruke v podobe zaknihovaných cenných papierov a poskytovanie záruk v podobe zaknihovaných cenných papierov v rámci takejto dohody, a viac všeobecne na vykonanie opatrení potrebných na to, aby sa takáto dohoda a poskytnutie stali účinnými voči tretím osobám;

c) či je vlastnícke alebo záložné právo osoby na takúto záruku v podobe zaknihovaných cenných papierov prevážené konkurenčným právom, alebo mu je podradené, alebo či nastalo nadobudnutie v dobrej viere;

d) opatrenia nevyhnutné na realizáciu záruky v podobe zaknihovaných cenných papierov po výskyte vymáhacej udalosti.

▼M2

Článok 9a

Smernice 2008/48/ES a 2014/59/EÚ

Touto smernicou nie sú dotknuté smernice 2008/48/ES a 2014/59/EÚ.

▼B

Článok 10

Správa Komisie

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade najneskôr do 27. decembra 2006 správu o uplatňovaní tejto smernice, najmä o uplatňovaní článku 1 ods. 3, článku 4 ods. 3 a článku 5, spolu s prípadnými návrhmi na jej zmeny.

Článok 11

Vykonávanie

Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 27. decembra 2003. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Článok 12

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

Článok 13

Adresáti

Táto smernica je adresovaná členským štátom.